

Til Fødevareudvalget.

Gørkløse, 1/6/2017

Jeg har et lille fritidslandbrug, hvor vores primære salg består af fritgående fjerkræ. Dette er hovedsagligt baseret på gamle, robuste racer som bl.a. den franske race La Bresse, som vi selv ruger ud i rugemaskine af æggene fra vores egne avlshøns.

Udover at levere en meget fin kødkvalitet er La Bresse også en rigtig god æglægger, så vores tanke var at bruge hønekyllingerne til at producere æg, som vi kunne sælge i vores stalddørssalg, og hanekyllingerne til at slagte. Vi ville på den måde komme ud over det etiske dilemma, der gælder alle former for ægproduktion i Danmark, hvor hanekyllingerne blot aflives efter klækning. Dette skyldes, at moderne æglægningshøns er avlet til at spise mindst muligt, og derfor bliver hanerne aldrig kødfulde nok til at have en værdi. Derfor er der ikke nogen økonomi i at fede dem op.

Det etiske dilemma med aflivning af hanekyllinger nævnes specifikt i Fødevareministeriets handlingsplan fra 2015, hvor det også nævnes som et mål, at aflivningen skal undgås:
http://mfvm.dk/fileadmin/user_upload/FVM.dk/Nyhedsfiler/Fjerkraehandlingsplan.PDF

Men her kommer problemet og det ganske absurde: Jeg må gerne sælge mine hanekyllinger, som jeg selv ruger ud, opdrætter, kontrollerer for salmonella og slagter som følge af den "nye" stalddørsspakke. Jeg har kyllinger og høns til at gå sammen i min lille besætning, og jeg må gerne sælge de slagtede kyllinger, men ikke æggene fra de høns, som kyllingerne går sammen med. For at kunne sælge disse æg skal jeg igennem et ekstra stort salmonellaprogram, der omfatter blodprøver, æggeprøver og sokkeprøver. Disse prøver ville skulle tages af Fødevarestyrelsen til en timepris på flere tusind kroner. Jeg her beregnet, at kontroludgifterne i min besætning ville løbe op i ca. 2,5 krone pr. æg, således at jeg skulle sælge mine æg for 5 kroner pr. stk., for at det bare hænger sammen. Det er derfor reelt umuligt at sælge æg fra gamle racer i dagens Danmark, selv om der er mange, der gerne vil kunne købe anderledes æg fra fritgående høns, hvis de kunne købe dem til en acceptabel pris.

En ændring af reglerne ville også kunne medføre flere æg fra andre racer, herunder den danske landhøne, og på den måde være med til at bevare den danske nationalrace i sit naturlige miljø.

Jeg anser det for meget uheldigt, at lovgivningen på den måde spænder ben for nytænkning. Jeg er via mit bestyrelsesmedlemskab i foreningen Frit Fjerkræ i kontakt med andre småproducenter, der også kunne tænke sig at bruge de forskellige gamle racer til kød og ægproduktion, men som ligesom os bliver stoppet af en alt for stram lovgivning.

Jeg appellerer til, at man snarest får set på denne absurde lovgivning, der ingen saglig begrundelse har, så man ikke bliver pålagt et ekstra stort salmonellaprogram, blot fordi man anvender gamle racer. Foreningen Frit Fjerkræ bidrager meget gerne med forslag til en mere rimelig lovgivning på dette område.

Med venlig hilsen

Mathias Nørregaard på vegne af Foreningen Frit Fjerkræ